

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maj 2019 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Szalachowski

Protokolant: p.o. sekr. sąd. K. S.

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Ewy Nowickiej

po rozpoznaniu w dniu 26.03.2019 r., 14.05.2019r. sprawy

G. S. syna K. i W. z domu W.,

ur. (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 4 stycznia 2019 roku na trasie S. – P. prowadził na drodze publicznej w ruchu lądowym samochód marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości kolejno: 0,72 mg/l, 0,72 mg/l, 0,76 mg/l, 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

II. W dniu 4 stycznia 2019 roku między miejscowościami S. a P. dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci radiowozu oznakowanego O. (...) o nr rej. (...) poprzez uderzenie siekierą w pokrywą silnika oraz szybę czołową, powodując straty o łącznej wartości 5445,33 złotych na szkodę Komendy Powiatowej Policji w M.,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.

III. W dniu 4 stycznia 2019 roku między miejscowościami S. a P. podczas interwencji znieważył słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe umundurowanych funkcjonariuszy policji z Komendy Powiatowej Policji w M. sierż. sztab. P. B. i post. J. P., podczas i w związku z pełnieniem przez wymienionych obowiązków służbowych, a następnie w celu zmuszenia tych funkcjonariuszy do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania, stosował groźbę bezprawną, grożąc policjantom pozbawieniem życia,

tj. o przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

ORZEKA:

I. Oskarżonego **G. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

a) za czyn opisany w punkcie I na podstawie art.178 a § 1 k.k. skazuje go **na karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki na 20 (dwadzieścia) złotych** a nadto na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego **środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat**, z zaliczeniem na podstawie art. 63 § 4 k.k. okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 04 stycznia 2019 r. zaś na podstawie art. 43 a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego **świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

b) za czyn opisany w punkcie II na podstawie art.288 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. skazuje go **na karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki na 20 (dwadzieścia) złotych** przy czym na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego G. S. **obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez wpłacenie kwoty 5445,33 zł (pięć tysięcy czterysta czterdzieści pięć złotych trzydzieści trzy grosze) na rzecz pokrzywdzonej Komendy Powiatowej Policji w M.;**

c) za czyn opisany w punkcie III na podstawie art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zaś, opierając wymiar kary o przepisy art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 37 a k.k. wymierza mu karę grzywny **w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki na 20 (dwadzieścia) złotych**

II. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **jedną łączną karę grzywny w rozmiarze 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki na 20 (dwadzieścia) złotych;**

III. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 500 złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

Sygn. akt IIK 20/19

UZASADNIENIE

G. S. stanął pod następującymi zarzutami:

- w dniu 4 stycznia 2019 roku na trasie S. – P. prowadził na drodze publicznej w ruchu lądowym samochód marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości kolejno: 0,72 mg/l, 0,72 mg/l, 0,76 mg/l, 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

- w dniu 4 stycznia 2019 roku między miejscowościami S. a P. dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci radiowozu oznakowanego O. (...) o nr rej. (...) poprzez uderzenie siekierą w pokrywę silnika oraz szybę czołową, powodując straty o łącznej wartości 5445,33 złotych na szkodę Komendy Powiatowej Policji w M., tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.

- w dniu 4 stycznia 2019 roku między miejscowościami S. a P. podczas interwencji znieważył słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe umundurowanych funkcjonariuszy policji z Komendy Powiatowej Policji w M. sierż. sztab. P. B. i post. J. P., podczas i w związku z pełnieniem przez wymienionych obowiązków służbowych, a następnie w celu zmuszenia tych funkcjonariuszy do zaniechania prawnej czynności służbowej zatrzymania, stosował groźbę bezprawną, grożąc policjantom pozbawieniem życia, tj. o przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wymiar kary jest zgodny ze wskazanymi w art. 53 k.k. dyrektywami wymiaru kary, biorącymi pod uwagę cele kary w zakresie jej społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze, które kara ma osiągnąć. W szczególności Sąd uwzględnił rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego, stopień społecznej szkodliwości czynu, pobudki i motywację oskarżonego oraz sposób i okoliczności jego popełnienia. Sąd wziął również pod uwagę, w ramach znacznej społecznej szkodliwości czynu fakt, iż zachowanie oskarżonego pozostawało w znacznej dysharmonii pomiędzy zachowaniem powinnym i było bez wątpienia przejawem rażącego lekceważenia przez niego podstawowych zasad obowiązującego porządku prawnego.

Analizując przesłanki wpływające na stopień społecznej szkodliwości czynu mu zarzucanego Sąd uznał, że jest znaczny. Wskazać należy na dobro prawne, w które godzi przestępstwo (bezpieczeństwo w komunikacji, mienie, działalność instytucji państwowych).

Oskarżony G. S. nie był sądownie karany (d. dane o karalności k. 38).

Niewątpliwie zasada winy pełni funkcję, która legitymuje odpowiedzialność karną oraz limituje wysokość kary. Kara nie może przekraczać stopnia winy, zaś ustalając stopień winy Sąd jest zobowiązany uwzględnić zarówno przesłanki świadczące o zawinieniu jak i sytuację motywacyjną a także stosunek sprawcy do popełnionego czynu. Wszystkie powołane wyżej okoliczności łagodzące i obciążające w ich łącznym powiązaniu pozwalają Sądowi na należyłą ocenę wymiaru orzeczonych względem oskarżonego kar.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że wymierzone oskarżonemu jednostkowe kary grzywny oraz jej łączny wymiar jest adekwatny do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów mu przypisanych, sposobu działania, motywów i pobudek. Odmienne do aktu oskarżenia, przy orzekaniu kary za czyn z punkt III aktu oskarżenia Sąd zastosował przepis art. 37 a k.k. Zdaniem Sądu dolegliwość tak wymierzonej kary, określona zgodnie z zasadą indywidualizacji odpowiedzialności karnej, nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości przestępstw popełnionych przez oskarżonego oraz wywrze na niego prawidłowy wpływ wychowawczy i zapobiegawczy, czyniąc jednocześnie zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Omyłkowo w punkcie II wyroku, dotyczącym się orzeczenia o karze łącznej grzywny, powołano jedynie przepis art. 86 § 1 k.k., podczas gdy Sąd winien oprzeć się również o przepis § 2 tegoż artykułu.

Za czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia, Sąd orzekł wobec skazanego nadto środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, z zaliczeniem na podstawie art. 63 § 4 k.k. okresu zatrzymania prawa jazdy, jak również na podstawie art. 43 a § 2 k.k. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zaś za czyn opisany w punkcie II orzeczono nadto obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez wpłacenie kwoty 5445,33 złotych na rzecz Komendy Powiatowej Policji w M..

O kosztach orzeczono jak w punkcie III wyroku.